Enderrock | Anna Tisora | Actualitzat el 13/07/2020 a les 19:30

Dualitat musical, dolça i frenètica

El festival Vibra de Manresa va inaugurar el cicle de concerts el passat divendres amb la doble actuació de Sara Roy i el terrassenc Miki Núñez

Miki Núñez | Òscar Bayona

De joves que desborden talent a casa nostra en tenim uns quants, però que a més hagin tingut l'oportunitat de passar per experiències musicals de renom que els han donat l'empenta definitiva de visibilitat o experiència, no n'hi ha tants. Dos d'ells van actuar el passat divendres 10 de juliol a la inauguració del festival Vibra, a Manresa: **Miki Núñez** i **Sara Roy**. No és d'estranyar, doncs, que la nit del primer cap de setmana del cicle manresà acabés sent pur magnetisme, sobretot, pels més joves del públic, que van haver de reprimir les ganes de ballar lliurement seguint les mesures sanitàries obligatòries.

El pati del Recinte Firal de Manresa acollia una vesprada prometedora i d'allò més esperada pels assistents, que feien fila des de l'exterior de l'espai habilitat tot mantenint les distàncies de seguretat. Un cop dins, i després de seguir les instruccions dels acomodadors del festival, que enguany s'estrenaven en les noves normatives, cadascú es va posar còmode a la cadira assignada per rebre la primera de les cançons de **Sara Roy**, que va pujar a l'escenari desprenent alegria, calidesa i sobretot, convicció davant del públic.

Sara Roy i Jordi Pinyot Foto: Òscar Bayona

La cantant, nascuda a la mateixa Manresa que l'escoltava, va plantar cara a la situació d'un dels primers concerts postconfinament amb humor i seguretat, apel·lant "l'estranya sensació" de cantar davant del públic assegut i tan separat. Tanmateix, va ser capaç d'evadir-se en les cançons que presentava fins al punt d'aconseguir un silenci atent al pla del palau firal. "Tiempo", "Jamás", "Todo" o "Som" són algunes de les cançons de collita pròpia que **Roy** va descobrir en directe al públic del festival Vibra, en una simbiosi de potència vocal i la guitarra del seu acompanyant, Jordi Pinyot, amb entremitjos xerraires d'una cantant que feia palesa la seva experiència als escenaris.

Cal recordar que, tot i que **Sara Roy** llueixi ara vint-i-tres anys, des d'abans dels quinze que s'obre camí com a cantant. La seva faceta com a mandarina de la tercera generació del grup **Macedònia** li va donar les ales que ara s'enforteixen en el projecte que, després d'uns anys de picar pedra, emprèn com a cantautora. Altres cançons que la música va encarar en el seu repertori a Manresa van ser "Viva la vida", de **Coldplay**, o "Depende", que la cantant va dedicar a l'enyorat **Pau Donés**.

Per acomiadar-se i deixar pas a l'esperada actuació del seu company **Miki Núñez**, la cantant va regalar al públic una edulcorada versió de "Limón y sal" de **Julieta Venegas**, que ja havia cantat amb les seves companyes de **Macedònia** al projecte que més tard van confeccionar i amb el qual van proclamar-se finalistes del programa X-Factor, **NOAH**.

Sara Roy i Miki Núñez. Foto: Òscar Bayona

L'energia de l'exconcursant d'Operación Triunfo, **Miki Núñez**, va capgirar l'ambient de sensibilitat i calma que havia pres el recinte manresà amb tan sols uns versos de "Vivir al 100%" -cançó inclosa al seu àlbum debut *Amuza* (Música Global, 2019)-, amb què va començar l'actuació. En el seu cas, també era fàcil identificar els trets de la seva experiència musical en la posada en escena, que enguany es presentava amb tan sols quatre dels músics que conformen la banda del cantant, que va fer referència a la situació recordant la resta de companys que "fins que no hi siguin, fer concerts no serà cap victòria".

Al concert organitzat pel festival Vibra a Manresa es va poder gaudir de la vitalitat del músic. **Miki Núñez** té una tendència coreogràfica decidida i frenètica pròpia de cantants que, com ell havia fet amb **Dalton Bang**, han forjat la seva base escènica enlairant festes majors. A més, el cantant fa visible l'aprenenatge a marxes forçades que ha assimilat des del seu pas pel programa de TVE. El concert va estar farcit de sorpreses, ja que el músic va descobrir unes quantes cançons indèdites que formaran part del proper disc, promès per la propera temporada, com ara "Ida y vuelta" o "Cada pas del camí".

Amb un públic entregat i alhora més quiet del que el músic hauria desitjat a causa de les mesures sanitàries, **Núñez** va enfilar cançons com "Eterno verano" o "Coral del "Arrecife", a més de la versió que van fer de "Somnis de petit", de **Margarett**, juntament amb **Sara Roy**, amb qui van engendrar un moment de màxima expectativa i tendresa per part dels i les espectadores.

La recta final de l'actuació va ser d'allò més emblemàtica, ja que el músic va deixar els *hits* més exitosos per a les postres. Després de revoltar els assistents amb "La venda" o "Celébrate", **Miki Núñez** va posar veu a l'emblemàtica "Escriurem", que va aconseguir encendre les llanternes dels mòbils del públic i emocionar-ne una bona part. Tot seguit, la festivitat va remuntar

amb "Me vale", l'últim senzill que l'autor ha afegit al repertori de cançons pròpies. Així, **Núñez** posava punt final a una vetllada completa que ens va fer viure l'emoció pura i la dolçor de **Roy** i la festivitat enèrgica i frenètica del terrassenc.

Miki Núñez. Foto: Òscar Bayona